

NED. MAATSCHAPPIJ TOT BEVORDERING DER TANDHEELKUNDE

Notulen van de Buitengewone Algemeene Vergadering (Zeven en twintigste Algemeene Vergadering) op Vrijdag 7 Juli 1933 om 16 uur en Zaterdag 8 Juli 1933 om 9½ uur in Hotel Nassau-Bergen te Bergen aan Zee (getrokken uit het stenogram).

Voorzitter: *Ch. F. L. Nord.*

Aanwezigen: volgens presentielijst aanwezig 91 leden.

I. ZITTING VAN VRIJDAGMIDDAG 16 UR.

Openingsrede van den Voorzitter:

Dames en Heeren! Een hartelijk welkom zij U toegeroepen in de mooie badplaats van ons Noord-Hollandsche strand, waar wij — in hartelijke samenwerking met de betrokken afdeling — U ter Buitengewone Vergadering hebben opgeroepen.

Zoals U uit den beschrijvingsbrief hebt kunnen opmerken is het programma belangrijk en zeer gevuld, zoodat ik mijn openingswoord niet lang wil maken.

Een enkel punt slechts wilde ik gaarne onder Uwe aandacht brengen en wel het bestuursbeleid van onze Maatschappij, omdat ik meen, dat er leden zijn, die zich van het principieele in dat beleid een onvoldoende of verkeerde voorstelling maken.

Bij het optreden van dit Hoofdbestuur is getracht het Maatschappijbeleid op een zoodanige wijze te reorganiseeren, dat incidenteele beslissingen over belangrijke zaken en verrassingen die ons tot overhaaste besluiten dwingen, zooveel mogelijk zouden kunnen worden vermeden.

De tijden zijn veranderd, zij zijn ook voor den tandarts veel moeilijker geworden in velerlei opzichten en het achter de feiten aanloopen wordt voor ons als professie een luxe, die wij ons niet langer kunnen permitteeren.

Wij hebben daarom meer dan vroeger gedecentraliseerd en een belangrijke hoeveelheid werk opgedragen aan deskundige commissies, door de leden benoemd, welk werk vrijwel het geheele gebied der tandheelkunde omvat.

De taak van het D.B. werd daarbij vooral een controleerende en besturende, zij het dan ook dat verschillende individueele leden van

dat D.B. belangrijke functies in verscheidene dier commissies vervullen.

Door het eenige malen 's jaars tezamen roepen van de voorzitters dier commissies met voorzitter en secretaris der Maatschappij, wordt voorkomen, dat men van elkaars werk onkundig blijft en is de uitwisseling van inzichten vaak zeer vruchtbaar gebleken.

Waar bij de samenstelling der commissies, veelal opzettelijk, door de leden de verschillende inzichten worden gehuldigd, die in den boezem onzer Maatschappij leven, is het duidelijk, dat volkomen overeenstemming in die Commissies niet alleen niet aanwezig was, maar nu en dan het verschil van meeningen niet door compromissen te overbruggen viel.

Het menschelijk en te waardeeren streven om te trachten tot een vergelijk te komen, dat allen bevredigen kan, brengt het nadeel mede, dat daarmede — afgezien van het resultaat — zeer veel tijd gemoeid is, hetgeen in de praktijk beteekent, dat daardoor eventueel belangrijke beslissingen, die alleen door een Algemeene Vergadering kunnen worden genomen, te lang worden uitgesteld, omdat het commissierapport bij bovenbedoeld gebrek aan overeenstemming, niet loskomt.

Ten einde ook dit bezwaar te ondervangen hebben wij de Voorzitters der commissies tot „Rapporteurs” gemaakt, die telkens wanneer dit noodig mocht zijn, op eigen verantwoordelijkheid verslag kunnen uitbrengen van den stand der werkzaamheden met hun eigen opinie over de te volgen gedragslijn.

Op deze wijze hebben wij bereikt, dat eenerzijds de continuïteit in het werk der commissies gehandhaafd wordt en dat iedere Algemeene Vergadering logisch voortbouwt op werk, dat vóór dien is gedaan, waardoor een planmatige, constructief opbouwende, sociaal-tandheelkundige arbeid gewaarborgd wordt, die ook niet bij eventuele bestuurswisselingen verloren kan gaan.

Wij meenen zodoende organisatorisch het nuttig werken van onze Maatschappij op een juiste basis te hebben geschoeid en de resultaten der laatste jaren bewijzen, dat wij hiermede inderdaad op den juiste weg zijn.

Die weg brengt evenwel verschillende verrassingen.

Van het steeds stijgend ledental, zien wij slechts een betrekkelijk gering deel op onze Algemeene Vergaderingen. In hoeverre de overigen het werken en streven hunner collega's in de Afdeelingen of in het Tijdschrift volgen, valt niet met zekerheid na te gaan, maar helaas zullen we wel moeten aannemen, dat er een niet onbelangrijk percentage is, wier belangstelling voor en kennis van de werkzaamheden hunner organisatie bedroevend gering is.

En het zullen over het algemeen vooral dezulken zijn, die dan plotseling tot de ontdekking komen, dat de een of andere Maatschappij-maatregel hen dreigt te dwarsboomen in wat zij meenen alleen voor zichzelf te kunnen en mogen beslissen. Dan ontstaat de kritiek, het verzet en eventueel het dreigement te zullen heengaan, soms individueel, ook wel eens als groepje.

Door het volslagen gemis aan kennis van de redenen, die gewoonlijk niet in eens, maar in den loop der jaren hebben geleid tot den door hen veroordeelden toestand, benevens andere psychologische factoren, is het dikwijls niet mogelijk hun het besef bij te brengen, dat de tijd voorbij is, ook in de z.g. vrije beroepen, dat de eenling zijn gang kan gaan, zonder zich te storen aan de meening van collega's of beroepsorganisatie en — zooals gezegd — er wordt bedreigd met uittreden.

Gezien het feit, dat wij hooge waarde hechten aan het feit, dat een zoo groot mogelijk percentage onzer beroepsgenooten lid is van deze Maatschappij, opdat wij inderdaad naar buiten kunnen getuigen, de meening der tandartsen te vertegenwoordigen, heeft men voor dit dreigement van heengaan gewoonlijk een zeker ontzag.

Dames en Heeren! In verband met het voorafgegane zou ik willen zeggen: dit moet veranderen en de kwestie zal precies andersom moeten worden bezien. *Wij* stellen inderdaad prijs op een zoo groot mogelijk ledental, maar... op leden te goeder naam en faam bekend! Zijn ze dat bij hun aanvraag tot het lidmaatschap niet, dan worden ze afgewezen, blijken ze het niet te zijn, wanneer ze eenmaal zijn binnetgetreden, dan zullen ze moeten worden uitgewezen!

Al speelt dan ook de kwantiteit een rol, vóór alles gaat de kwaliteit! En het lid, dat voortaan met heengaan dreigt, zal hebben te beseffen, dat hij daar alleen zich zelve mee benadeelt, daadwerkelijk en moreel! (Applaus).

Willen wij de zoeven geschetste organisatorische opbouw kunnen verrichten, dan is dat alleen mogelijk, wanneer bij de leden als vanzelf sprekende eigenschap mag worden verondersteld: gevoel voor collegiale gemeenschapszin, zonder dewelke alle pogingen onzerzijds tot mislukking zouden zijn gedoemd.

Voor zoover die bij sommigen nog onvoldoende ontwikkeld mocht zijn, is het *Uw* taak, dames en heeren dezer Maatschappij om er voor te zorgen dat er in Uwe afdelingen aan de sociale opvoeding Uwer collega's wordt gewerkt.

En mocht het blijken, dat in uitzonderingsgevallen niet de ontwikkeling maar de aanleg ontbreekt, met alle funeste gevolgen van dien, dan zullen wij daarvan de consequenties moeten aanvaarden, in het besef dat het algemeen belang gaat voor dat van het individu.

Goedkoope kritiek op besturen, commissies, afdelingsraden etc. kan ons niet beletten daar doorheen te zien. Aan *U* is het, dames en heeren, door Uwe bemoeiingen er voor te zorgen, dat gij de juiste menschen op de juiste plaatsen brengt, op *U* rust de volle verantwoordelijkheid voor de bezetting dier functies! Zoolang gij die bezetting handhaaft, hebt gij daartegenover den plicht, hen op die plaatsen niet alleen te vertrouwen, maar met dat vertrouwen ook hen te doordringen, wier medeverantwoordelijkheid even groot is, maar die meenen aan de rechten van het lidmaatschap voldoende te hebben.

Besturen is regeeren en voor regeeren zijn twee dingen noodzakelijk: vertrouwen en kracht! Het vertrouwen moet gij schenken en daar-

uit zullen de besturende colleges de kracht moeten putten te durven regeeren, d.w.z. uit te voeren hetgeen gij op onze Algemeene of Afdelingsvergaderingen als Uwe meening en Uw wil hebt kenbaar gemaakt.

Rijst daartegen verzet, dan zal dit verzet gebroken moeten worden in het belang, ja het levensbelang van onze Maatschappij en dat wil hier zeggen van den tandartsenstand in Nederland!

Zoo mogelijk zal dit moeten geschieden door overreding en minnelijk overleg, zoo noodig met alle overige ons ten dienste staande middelen.

Wanneer die rustige kracht begrepen wordt als *conditio sine qua non* voor het voortbestaan onzer organisatie, dan zal daarvan in de toekomst een preventieve invloed uitgaan, die niet hoog genoeg kan worden aangeslagen.

In de overtuiging dat gij allen de meening zult zijn toegedaan, dat ook hier „*prevention is better than cure*” en daarnaar Uwe houding zult willen bepalen, verklaar ik deze vergadering voor geopend. (Krachtig applaus).

De Voorzitter deelt alvorens tot het volgend punt der agenda over te gaan, mede, dat

1e. Onze penningmeester, collega Becker, tevens voorzitter der C. Z. C. om gezondheidsredenen beide functies heeft moeten neerleggen.

Met buitengewoon groot leedwezen ziet het H. B., het D. B. en de C. Z. C. den enthousiasten, ijverigen werker uit hun midden uittreden en speker stelt dan ook voor namens de verg. hem een telegram te zenden, uitsprekend de beste wenschen voor zijn snel en volledig herstel (Luid applaus).

2e. Dat als zijn opvolger wordt voorgesteld coll. Edel, de financiële specialiteit bij uitnemendheid; de vergadering bekrachtigde met luid applaus de benoeming van den nieuwen functionaris.

3e. Dat ter gelegenheid van het 50-jarig bestaan van het Chicago College of Dental Surgery — het bestuur van dit College het eere-doctoraat in de rechten (Doctor of Laws) heeft verleend aan twee buitenlandsche collega's, n.l. Gottlieb in Weenen en van Hasselt den Haag. Een hartelijk, krachtig applaus uit de vergadering weerklonk spontaan om „den jongen doctor” geluk te wenschen met deze wel zeer verdiende onderscheiding.

4e. Dat coll. Holthaus a.s. Maandag 25 jaar geleden zijn tandarts-diploma heeft behaald. In de geheele geschiedenis der Mij. heeft coll. H. een zeer belangrijke rol gespeeld, jarenlang penningmeester, 4 jaar voorzitter der Mij., reden waarom onze Mij. hem veel dank is verschuldigd.

Een hartelijke gelukwensch van den voorzitter aan het adres van den a.s. jubilaris werd door de vergadering met een krachtig, lang aangehouden applaus onderstreept.

Punt 2. Notulen (het verslag der 19e Jaarverg. is opgenomen in het T. v. T. van Juni 1933).

De Voorzitter wijst allereerst op het feit, dat het „verslag” in het T. v. T. niet „de notulen” zijn. Indertijd is besloten de notulen niet meer stenografisch te publiceeren; een commissie werd benoemd om de notulen dusdanig te verwerken, dat zij geschikt waren voor publicatie.

Gezien de groote omvang van het werk was het niet mogelijk dit op den duur te volbrengen; en toch is — naast het verslag der Redactie — een officieel verslag noodig, teneinde de leden de gelegenheid te geven op een gegeven oogenblik in het T. v. T. na te lezen welke beslissingen in de een of andere Alg. Verg. zijn genomen: spreker zou het liefst een analytisch verslag zien verschijnen, met weglating van datgene, wat voor publicatie niet geschikt is. Hoe daartoe te komen?

De heer J. Sanders Ezn. wil de moeilijkheden niet onderschatten, doch ziet nog wel uitkomst wanneer de voorzitter het „vrijwilligers voor” laat weerklinken, zullen z.i. zich wel een drietal collega's aanmelden, die hunne beste krachten willen geven aan dit „aardige werk”.

De Voorzitter neemt gaarne dit denkbeeld over en verzoekt de vergadering deze vraag naar „vrijwilligers” als een ernstig gemeende te beschouwen.

Over het verslag worden verder geen op- of aanmerkingen gemaakt.

Punt 3. Ingekomen stukken.

1e. Schrijven van den heer Becker inzake ontslag.

2e. Rapport der verificatie-commissie, die na het aftreden van Becker de kas en boeken heeft nagezien en in orde bevonden en mitsdien adviseert hem te dechargeeren.

Deze decharge wordt onder applaus met algemeene stemmen verleend, met de toevoeging, dat collega Becker dank wordt gebracht voor het gevoerde beheer.

3e. Schrijven van J. Sanders Ezn. waarin hij bedankt als lid der O. en E. Commissie.

Voorzitter memoreert het buitengewoon belangrijke werk, dat coll. Sanders in deze Comm. heeft verricht, waarvoor de Mij. hem grooten dank is verschuldigd; spreker hoopt hartelijk dat de heer Sanders — na de behandeling van een hiermede samenhangend punt van ons programma — op zijn besluit zal terugkomen.

4e. Brief aan het H. B. van de Afd. Utrecht waarop 14 Juni j.l. is geantwoord, inzake het uitoefenen der tandheelkundige praktijk door buitenlanders.

De Voorzitter voegt hieraan toe dat het request aan de Regeering vóór deze Algemeene Vergadering is verzonden, omdat eventueele maatregelen vóór September — den aanvang van den nieuwen cursus — zouden moeten worden getroffen.

De Secretaris leest hierna het request voor.

Coll. De Beer zou hierbij tevens gewezen willen hebben op de vele onbevoegden, die hier te lande de tandheekunde uitoefenen.

De Voorzitter zegt, dat dit laatste onder een ander departement ressorteert, maar verzekert dat dit punt wel zeer de aandacht van het H.B. heeft.

Coll. Berman voelt in dit request een aantasting van het asylrecht, en zou alleen die landen willen treffen, die ook omgekeerd onze menschen weren.

Voorzitter antwoordt, dat dit er wel degelijk in staat, in geen enkel land mag de Nederl. tandarts examen doen en praktijk uitoefenen en dus moeten wij voorkomen dat Nederland de eenige oase op dit gebied wordt.

Voor kennisgeving aangenomen.

5e. Schrijven van coll. Bieuwenga, inzake vestigen industrie tandheelk. instrumenten. Gerenvoeyerd naar H.B.

6e. Schrijven van coll. Berman, gericht tot het H.B. wordt, als niet bepaald urgent, naar dit College verwezen.

7e. Afschrift verslag T. v. T. over 1932 wordt ad acta gelegd.

Voorzitter vraagt en verkrijgt machtiging om een boete te doen innen, welke een afd. raad aan een collega heeft opgelegd en welk vonnis in kracht van gewijsde is gegaan.

Punt 4. Voorstellen van het H.B. inzake tandheelk. onderwijs.

De Voorzitter stelt aan de orde het rapport van den Voorz. der O. en E. Commissie van Hasselt, door deze samengesteld op verzoek van den voorzitter, en waarvan de conclusies door het H.B. zijn aangenomen.

De heer J. Sanders Ezn. memoreert zijn bedanken als lid der O. en E. Commissie hetgeen hij deed omdat hij dan alleen met kracht zou kunnen opkomen tegen voorstel sub. I. De wijze van voorbereiding van belangrijke punten, zooals de onderhavige, keurt hij sterk

af; hij keurt het bestuursbeleid af, dat de commissie wil vervangen door de voorzitters persoonlijk. Om tot den brief zelf te komen, vindt hij daarin (met alle respect voor den schrijver) een negatieve meening weergegeven, zonder argumenten; daarnaast mist hij de verschillende standpunten van de leden der O. en E. Commissie. Wel levert de brief als argument:

1e. dat afgaand op rapport 1926 noch succes noch resultaat is behaald;

2e. dat er in de laatste jaren zelden instemming is geuit met de in rapport 1926 gedane voorstellen.

Spreker heeft hiertegen bedenkingen, en herinnert, met vermelding van de geschiedenis van den strijd over het onderwijs van 1920 af, aan het feit, dat de Mij. Verg. het rapport '26 *zonder* stemming heeft aangenomen, alsook dat én door coll. Backer Dirks en door lector Bakker en tenslotte door col. van Hasselt woorden van instemming en geestdrift zijn geuit.

Spreker vraagt met nadruk: „Heeft de Mij. werkelijk gewerkt naar de verwezenlijking van de in het rapport belichaamde denkbeelden?”

En nu wordt voorgesteld „de conclusie van het onderwijsrapport '26 niet meer bindend te beschouwen”? Weet men wel wat men doet? Al dat werk met een slag omver gooien, zonder iets positiefs er voor in de plaats te stellen? Spreker verzoekt het H.B. om het hier ter tafel liggend voorstel terug te nemen, en naar andere meer vruchtdragende middelen uit te zien.

De heer Backer Dirks sluit zich bij het gesprokene door coll. Sanders geheel aan.

De heer Van Andel betreurt dit voorstel; waarom is daarin niet weergegeven de meening van de andere leden der O. en E. comm.; wat is door de Mij. gedaan om al vast iets te bereiken, dat in rapport 26 was bepleit?

Nu wordt het denkbeeld geopperd om den docenten een paar mede-examinatoren uit de vrije praktijk op hun dak te schuiven; zal dit de opleiding van den tandarts ten goede komen? Zelfs al ware dit zoo, dan zou men daarom rapport 26 niet behoeven in te trekken.

Spr. kan zich tenslotte geheel bij coll. Sanders aansluiten om het H.B. voorstel in te trekken.

De heer Bruske onderschrijvend hetgeen van Andel heeft gezegd, zou willen voorstellen het voorstel H.B. in te trekken en te wachten tot men iets beters er voor in de plaats kan stellen, wat wellicht wel gewenscht is.

De heer Van Hasselt brengt coll. Sanders in herinnering, dat in de laatste vergadering der O. en E. comm. door hem een concept-brief, als antwoord bedoeld op de tot hem gerichte vraag door de Mij. Voorz. is voorgelezen, zonder dat daarop afkeurend is gerea-

geerd; verder ziet hij niet in, dat door aanneming van dit voorstel het geheele rapport 26 wordt weggegooid; integendeel; het is best mogelijk, dat bij eventueele Regeerings- of door een der officieele lichamen gedane voorstellen, het rapport '26 wel degelijk zal blijken de beste oplossing te zijn, die te vinden is.

Spreker wijst er nogmaals op dat de brief slechts een antwoord is op de vraag, persoonlijk hem gedaan door den Voorzitter en blijft van meening dat de huidige O. en E. comm. niet langer staat achter rapport 26.

De Voorzitter ziet absoluut niet in, dat dit voorstel iets af zou doen aan de waarde van rapport 26. De vraag is of dit rapport 26 moet gelaten worden voor wat het is, tot tijd en wijle de O. en E. comm. eens al of niet met andere maatregelen, voorstellen of wat ook zou komen. In de 7 jaren 1926—'33 is er wel zeer veel veranderd aan de economische conjunctuur in ons land; met het getij moeten toch ook de bakens verzet. Wanneer van de zijde van onze Regeering maatregelen worden voorgesteld om paal en perk te stellen aan de steeds ernstiger wordende overvulling van onze universiteiten, en het Utr. Tandheelk. Instituut, dan moet toch de georganiseerde tandheelkunde een woordje hebben mee te spreken, dan hebben we rapport '26 als ons officieel onderwijsprogramma.

Aan den Voorzitter der O. en E. comm. heb ik de vraag gesteld, of hij met zijne Comm. van oordeel was, dat wij alsnog achter dit rapport staan, als vertolkend de meening van de tandartsen in Nederland?

Hierop is het bekende antwoord ingekomen, en nu is het Bestuursbeleid van dit H.B. om aan Uwe Verg. deze kwestie voor te leggen, zooals zij hier op dit oogenblik ligt, en U de vraag te stellen — door het H.B. voor zich zelf in positieve zin beantwoord — of het niet beter is thans rapport '26 niet langer als bindend te beschouwen maar de Mij. een vrij mandaat te geven, om dan naar bevind van zaken te handelen? m.a.w. het H.B. vrijheid te geven om, in urgente gevallen tot onze O. en E. comm. te zeggen: Hier liggen Regeeringsvoorstellen, wat is daaromtrent Uwe meening, formeel vrij van het rapport '26, elk voorstel op zijn eigen merites beoordeeld. Spr. dringt tenslotte met den meesten aandrang op aanneming aan.

De heer Backer Dirks ziet dit rapport nog steeds als een rapport van den voorzitter. Zeer gaarne zou hij weten hoe de O. en E. comm. in totaal over deze zaak denkt.

De Voorzitter citeert een deel uit den brief, waaruit blijkt dat de overgrootste meerderheid der comm. van oordeel was dat rapport '26 niet meer in zijn geheel te aanvaarden is.

De heer Berman zou het voorstel zoodanig willen wijzigen dat de practische maatregelen van het rapport '26 niet langer als urgent werden beschouwd.

De Voorzitter vindt losmaking van dit rapport gewenscht, om andere oplossingen in het licht der omstandigheden vrij te kunnen bekijken.

De heer Bruske verzet zich alleen tegen het aannemen van deze conclusie, omdat wij dan niets meer hebben. Waarom niet Rapport '26 voorloopig laten zooals het is, in afwachting van een betere oplossing door studie verkregen.

De Voorzitter acht een Mij. beleid, waarbij wij wellicht geenoopt zouden zijn om in spoedvergaderingen onze houding te bepalen zoo funest, dat hij er niet aan wil meewerken, temeer daar de overgrote meerderheid van de Comm. meent, dat program 1926 niet meer dat van 1933 kan zijn.

De heer Sanders ziet in rapport '26 en de conclusie „iets positiefs” een basis waarnaar wij zouden kunnen verwijzen, wanneer wij invloed kunnen verkrijgen op een reorganisatie van het onderwijs. Zonder dit houdt men niets meer over. Spreker kan er zich niet mede vereenigen, dat het H.B. vrijgelaten zou worden om zonder de Algemeene vergadering er in te kennen — naar bevind van zaken te handelen en memoreert in dit verband het gebeurde in 1920. Hij waarschuwt nogmaals met klem tegen de wijze waarop hier omvergegooid wordt, wat met moeite is opgebouwd, zonder over een ander behoorlijk rapport te beschikken. Indien op deze wijze wordt gewerkt, acht spreker zulks dusdanig in strijd met een goed beleid van de Mij., met een welgezien belang van de tandheelkunde als professie, met de waardigheid van de Mij. en van den tandheekkundige stand, dat hij niet zou kunnen nalaten om uit een dusdanig besluit zeer ver strekkende consequenties te trekken.

De Voorzitter doet het gesprokene door coll. Sanders zeer leed, hij stelt nogmaals uitvoerig in het licht dat zijn standpunt niet alleen dat is van den huidige voorzitter dezer Mij., maar van het geheele H.B., dat het dit voorstel voor Uwe Verg. moest brengen in het belang van de N. Mij. t. B. d. T. en in het belang van de Nederlandsche tandartsen. Hij doet uitkomen dat ook het college van Lectoren niet meer achter dit rapport staat, welks totstandkoming hij breedvoerig uiteenzet om te eindigen met de woorden: Ik moet U dus de vraag voorleggen: Wilt U dit rapport handhaven? Zoo ja, dan handhaven wij het onder Uwe verantwoordelijkheid.

Coll. P a e r l doet een voorstel van orde, n.l. om thans de bespreking te eindigen en te pauzeeren.

De Voorzitter volgt gaarne dit voorstel en schorst de vergadering tot 's avonds 8 uur.

De Voorzitter heropent te 8 uur de vergadering en deelt mede dat door samenspreking met coll. Sanders het gerezen misverstand is opgelost en stelt een gewijzigde redactie van het voorstel voor, welke luidt:

„De Algemeene Vergadering verzoekt het Hoofdbestuur de leden „nogmaals voor te lichten over de wijze, waarop, naar zijne „meening, het tandheelkundig onderwijs in ons land moet worden „verbeterd; waarbij het dient rekening te houden met den in- „houd van het rapport 1926.

„In afwachting van de uitvoering dezer opdracht acht de „Algemeene Vergadering het Hoofdbestuur niet formeel gebon- „den, alle denkbeelden uit dit rapport te propageeren en te verde- „digen.

„Het Hoofdbestuur aanvaardt deze opdracht, en het zal niet, „zonder machtiging van de Algemeene Vergadering, op eenige „wijze maatregelen bevorderen, welke niet in overeenstemming „zijn met den inhoud van het bovengenoemde rapport.”

Dit voorstel wordt met algemeene stemmen aanvaard.

Coll. Sanders neemt op aandrang van den Voorzitter zijn brief terug, welke mededeeling met applaus wordt begroet.

De Voorzitter stelt punt 2 van voorstel 4 aan de orde: Het D. B. te machtigen al die maatregelen te nemen, die ertoe kunnen leiden, dat in de commissie, die belast is met het afnemen van het praktisch tandarts-examen, ook worden opgenomen tandartsenpractici, die daarin een geregeld daadwerkelijk aandeel nemen.

Coll. Sanders informeert hoe het College van examinatoren tegen een dusdanige maatregel staat.

De Voorzitter deelt mede, dat zoo mogelijk in overleg met de lectoren zal worden gehandeld: daarna wordt punt 2 aangenomen, met één stem tegen, die van collega van A n d e l.

Thans wordt eerst aan de orde gesteld:

Punt 6. Voorstel van het H. B. om subsidie te verleen en aan de „International Student Service”.

De Voorzitter legt aan de vergadering uit wat de „I. S. S.” is, n.l. een internationale organisatie, bestaande uit afgevaardigden van de docenten, de beroepsorganisaties en de studenten. Deze hebben een internationale commissie ingesteld tot bestudeeren van de overbevolking der universiteiten, deze heeft weder nationale commissies ingesteld, voor Nederland onder voorzitterschap van Mr. Limburg, en

waarin de tandheelkunde vertegenwoordigd wordt door een docent (Bakker), de Voorzitter der Mij. en een student. Voor het verzamelen van alle gegevens heeft de comm. geld noodig, en is voorgesteld dat elke beroepsorganisatie 2 jaar lang á raison van f0.30 per lid zou bijdragen.

Het H. B.-voorstel om 2 maal een bedrag van f 150.— beschikbaar te stellen, wordt met algemeene stemmen aangenomen.

Punt 7. Benoeming van 2 leden der C. Z. C. wegens bedanken van A. Regensburg en W. A. Becker.

Namens de C. Z. C. stelt het H.B. voor te benoemen: v. d. Mey de Bie uit Rotterdam en P. Blauw uit Middelburg, waarmede de vergadering applaudiseerend accoord gaat, en waarna beide heeren de benoeming aanvaardden.

II. Voorstel H. B. om in art. 2 Huish. Regl. wijzigingen aan te brengen:

op pag. 15, 3e regel van boven te lezen:

„Het H. B.” inplaats van „Alg. Verg.”, en 5e regel van boven te lezen: „H.B.-verg.” inplaats van „Alg. Verg.”

De Voorzitter licht dit punt toe: Morgen doet zich het geval voor, dat een door de Afd. Verg. afgewezen candidaatlid zich beroept op de Alg. Verg. waardoor deze Verg. wordt omgezet in een rechtsprekend college. Met het oog op eventueele herhalingen, en met het oog op niet voldoende op de hoogte zijn van de stukken, acht het H. B. dezen toestand ongewenscht en stelt de bovenaangehaalde wijzigingen voor.

De heer Mulder acht dit een zeer ernstige stap terug: De Alg. Verg. vormt het hoogste gezag in de Mij. en beroep moet daarop in deze gevallen blijven bestaan, evenals bij royement.

Spreekster zou het zelfs gewenscht vinden, dat de ballotage over een lid, tegen wien bezwaren waren ingebracht, zou geschieden door 'n zusterafdeeling.

De Voorzitter antwoordt dat deze opvatting van het lidmaatschap van de My. en die van het H. B. wel zeer diametraal tegenover elkaar staan. De afd., waarin die coll. zal moeten verkeren, zal hierin hebben te beslissen; een collega zal toch alleen worden afgewezen, omdat er getwijfeld wordt aan den goeden naam en faam en maar niet uit animositeit. De kwestie van royement heeft hier niets mee te maken. Een te royeeren collega is lid van de Mij. en heeft recht van beroep op zijn Alg. Verg.; dit is hier niet het geval.

De heer van A nd e l vraagt of het H. B. heeft overwogen dat zulk

een geval als het onderhavige verwezen zou worden naar den Afd. raad of Raad van Beroep.

De Voorzitter antwoordt, dat dit wel overwogen is, maar niet aanvaard, omdat het adspirant-lid niet in overtreding is.

De heer Sanders spreekt ook namens een medelid in den R. v. B. wanneer hij verklaart, dat het H. B.-voorstel alleszins gerechtvaardigd en zeer logisch is.

De heer Kayser brengt art. 2 Huish. Regl. ter sprake, en meent, dat er geen ballotage meer bestaat, maar wel een beslissing bij meerderheid van stemmen.

De Voorzitter maakt spreker attent op de blijvende geldigheid van het Afd. Regl., mits *niet* met Statuten en Huish. Regl. der Mij. in strijd.

De heer Mulder acht het niet oirbaar, dat het geval morgen te behandelen, reeds nu in de discussie wordt betrokken.

De Voorzitter acht deze opmerking niet op haar plaats, 't gaat hier om de zuiver principieele kwestie; de verg. is thans van de morgen ter sprake komende feiten onkundig.

De heer Mulder ziet gevaar in de eindbeslissing aan het H. B. overlaten; een van de H. B. leden zou partij kunnen zijn; zou deze dan niet gewraakt moeten worden?

De heer Niks wil gaarne deze woorden onderstreepen.

De heer Sanders verzet zich sterk tegen dit denkbeeld; tot wraken is geen reden, **tenzij het** misschien betreft den broeder of vader van het adspirantlid. De aanwezigheid van het H. B.-lid uit de afd. is om voorlichtingen te geven, zeer gewenscht; fatsoenshalve houdt hij zich immers toch buiten discussie.

De Voorzitter hoopt, dat coll. Niks zooveel vertrouwen zal stellen in het H. B.-college en in de individueele leden van het H. B., dat het vanzelf spreekt, dat, als zich bijzondere gevallen voordoen, de betrokken collega wel zal weigeren aan de rechtspraak deel te nemen.

De heer Niks vraagt of de persoon in kwestie *ook* door het H. B. wordt gehoord of gaat dat schriftelijk. Hij heeft voor deze colleges het noodige respect, maar het zijn tenslotte menschen met alle zwakheden; hij zou gaarne het oordeel van Mr. Nord Thomson weten.

Mr. Nord Thomson antwoordt, dat principieel de heer Niks gelijk heeft, doch het is foutief hier te spreken van rechtspraak, het is slechts bekrachtiging of vernietiging van een beslissing inzake een ballotage van een afdeling. Het H.B. zal, daarvan moet toch ieder overtuigd zijn, de meest elementaire vormen in acht nemen, die bij een dergelijke beslissing in acht genomen behooren te worden.

De heer Niks handhaaft zijn bezwaren.

De heer Holthaus begrijpt deze plotselinge bezwaren niet, nooit zijn deze tegen de Alg. Verg. gemaakt en zoo kan men ze ook niet maken tegen het H. B., spreker vraagt of, onafhankelijk van de beslissing van heden, de rechtspraak morgen op de oude wijze zal plaats hebben.

De Voorzitter antwoordt, dat dit vanzelf spreekt en gaat, omdat de zaak voldoende is toegelicht, tot stemming over.

Het H.B.-voorstel wordt aangenomen met 2 stemmen tegen, die van de heeren Niks en Mulder.

Punt 5. Voorstel van het H. B. tot het aannemen van twee Bindende Besluiten.

De Voorzitter brengt de vergadering in herinnering, dat deze punten reeds in de vorige vergadering zijn besproken en het H. B. is opgedragen de redactie vast te stellen.

De heer Hoeksema acht de redactie niet erg geslaagd: Wat wordt bedoeld met „Niet publiek-rechterlijk lichaam” wat met „geheel of gedeeltelijk het karakter van een kliniek of fonds heeft.” Is de bedoeling dat iemand, die een praktijk heeft, waar ook fondsleden behandeld worden, deze niet zal mogen overdoen, zonder dat het H.B. daarin wordt gekend; z.i. wordt de autonomie van elke praktijk daardoor zeer sterk aangetast.

De Voorzitter verwijst naar de redactie van het op heden nog geldende bindend besluit en waar ieder zich zeer „happy” bij voelt. Thans valt ook, in overeenstemming met het gesprokene in de vorige Alg. Verg. het kliniekwezen er onder, om ook daarin — zoo noodig — met gezag op te treden; kan iemand een betere redactie geven, dat hij het dan doet.

De heer Bicknese vraagt of een kliniekhouder, lid der Mij., een niet lid van de Mij. in dienst kan nemen.

De heer Salomons antwoordt, dat dit niet kan.

De heer Sanders zou gaarne de motieven weten waarom het woord „polikliniek” bij deze redactie is veranderd in „kliniek”, het eerste is z.i. taalkundig juist; een polikliniek is immers die inrichting waar aan loopende patiënten hulp wordt verleend.

De Voorzitter stelt namens dit zeer conciliante H. B. voor om deze wijzing aan te brengen, waartegen niemand bezwaar heeft.

De heer Hoeksema ziet nog uit naar antwoord op zijn vraag, wat te verstaan onder publiekrechtelijke lichamen.

Mr. Nord Thomson: Overheidslichamen; voor deze geldt het B. B. niet, maar dat wil niet zeggen, dat de Mij. er niet tegen optreedt, doch op een andere wijze.

De heer Hoeksema stelt voor i.p.v. „gedeeltelijk” te lezen „hoofdzakelijk”.

Voorzitter is hier tegen, omdat wij dan de kans zouden lopen machteloos te staan als wij moeten ingrijpen.

De heer van Andel vraagt:

1e. of het voldoende duidelijk is, wat men verstaat onder een praktijk, welke geheel of gedeeltelijk het karakter van een polikliniek of fonds heeft; spreker vreest dat 80 % der praktijken daaronder zullen vallen.

2e. Waarom hier is weggelaten de verplichting om aan het H. B. afschrift te zenden van de overeenkomst, die men aangaat.

Mr. Nord Thomson verklaart dat deze materie uiterst moeilijk is, hierbij is uitgegaan van de idee, dat deze praktijk anders moet zijn dan de particuliere, zelfs de uitdrukking „particuliere praktijk” is geen vast omlijnd begrip. Geleidelijk — wanneer zulke gevallen komen voor Afd. raad en Raad van Beroep, zal de jurisprudentie vast komen te staan, wat men onder dit begrip moet verstaan. Op de tweede vraag antwoordt spreker, dat dit zinnetje z.i. niet in een Bindend Besluit hoort; het niet geven van het afschrift zou iemand terstond strafbaar maken, en dat is niet gewenscht.

De heer van Andel vreest dat, door niet voldoende omschrijving van het karakter van een fondspraktijk de Mij. zwak zal staan bij komende conflicten.

De Voorzitter herinnert eraan, dat er toch feitelijk niets anders gebeurd, dan onder dit B. B. de klinieken op te nemen. Gaarne zou spreker de verschillende begrippen zoo spoedig mogelijk zien „vastgesteld”, maar niet minder hoe men zich daarbij heeft te gedragen.

De heer van Andel is in dit opzicht thans volkomen bevredigd, vraagt toezending van het N. P. P. Rapport 1931 en zou tenslotte bij „het recht” om contrôle uit te oefenen willen zien toegevoegd „en den plicht”.

Voorzitter acht het practisch onuitvoerbaar, door alleen van „recht” te spreken, kunnen we steekproeven nemen.

Mr. Nord Thomson moet de bijvoeging „plicht” ontraden. Bij „recht en plicht” is de contrôle imperatief voorgeschreven.

De heer De Beer zou het betreuren als men het predicaat „erkend” uitdeelde, zonder daaraan verbonden afdoende contrôle, b.v. van de welstandsgrens.

De Voorzitter waarschuwt tegen deze „contrôle manie” wanneer hier plicht tot contrôle wordt voorgeschreven, waarom dan niet in de particuliere praktijk.

De heer De Beer vindt contrôleplicht noodig: men eischt de syst. rationeele behandeling, dan dient deze, door de Mij. voorgeschreven en niet in Utrecht extra geleerde behandeling, in 't belang van den patiënt te worden gecontroleerd. Evenzoo de welstandsgrens, ter bescherming van de particuliere praktijken.

De Voorzitter acht het „recht” op contrôle honderd maal beter dan een „plicht”, dien we niet vervullen kunnen. Dat is practisch onmogelijk, waarbij hij alleen maar wijst op de maandstaten die bij honderden zouden binnenkomen. Welke instantie zou die moeten controleren?

De heer Holthaus meent dat hier sprake is van een herziening of wijziging van het (bestaande) Bindend Besluit, opdat men niet het vorige vervallen moet verklaren.

De Voorzitter stemt dit volkomen toe, brengt daarna in stemming het gewijzigde Bindend Besluit I, hetgeen met algemeene stemmen wordt aangenomen.

De heer Van Andel komt daarna terug op zijn vraag omtrent een overdruk van het N. P. P.-rapport.

De Voorzitter voelt hiervoor zeer veel en zou daaraan toegevoegd willen zien allerlei noodige en nuttige wenken op dit gebied.

De heer Salomons zou willen rondzenden niet een academische beschouwing, maar een handleiding wat men onder S. R. behandeling verstaat aangevuld met de noodige wenken.

De Voorzitter vraagt of collega Van Andel — in overleg met den H. B.-secretaris — een dergelijk geschrift zou willen samenstellen, zoo noodig met behulp van andere collega's.

De heer Van Andel verklaart zich gaarne bereid. (Applaus).

De Voorzitter brengt hem dank en stelt aan de orde Bindend Besluit II, ook een uitvloeisel van de besprekingen op de vorige vergadering, toen men het over de redactie niet eens kon worden. Het komt hierop neer, dat het, in het algemeen niet gewenscht is zittingen te houden, waar reeds een of meer tandartsen gevestigd zijn, behoudens bijzondere omstandigheden, waarin het H.B. toestemming kan verleenen.

De heer Van Eupen zou aan den eersten zin willen toevoegen „tenzij met goedvinden der ter plaatse gevestigde collega's”.

De Voorzitter acht te veel omschrijving ongewenscht.

De heer Bicknese zou willen lezen: waar een of meer tandartsen, leden van de Ned. Mij. tot Bev. der T., gevestigd zijn.

De Voorzitter neemt deze redactie over.

De heer Van Hoeve vraagt wat het hoofdbestuur verstaat onder een „plaats”.

De Voorzitter wil daarmee aanduiden een „apparaat”, dat geen gemeente behoeft te zijn.

De heer Rozendaal (Deventer) wenscht als H. B.-lid geen aanmerking, maar toch een opmerking te maken en zou inplaats van D.B. willen spreken van Afd. Bestuur.

De Voorzitter acht deze opmerking voor een deel juist, maar zou toch om mogelijke moeilijkheden van persoonlijke bezwaren te ontgaan, liever de beslissing aan het D.B. overlaten, dat zich van allerlei zijden wel zal laten voorlichten.

De heer Van der Velde (Goes) vraagt wat verstaan wordt onder het woordje „reeds”.

De Voorzitter zegt „Waar op dit oogenblik al een of meer tandartsen gevestigd zijn”; spreker legt den nadruk op „gevestigd”. Indien er iemand zitting houdt, is dit ook aan een andere collega toegestaan, evenzoo mag iemand zich vestigen, al wordt ter plaatse reeds zitting gehouden, in dit laatste geval behoeft de zitting houdende collega niet *daarom* het veld te ruimen.

De heer Van der Velde uit nog verschillende mogelijkheden: b.v. iemand woont in Bilthoven, houdt 3 dagen zitdag in Utrecht en 3 in Amsterdam. Wat doet het H.B. dan?

De Voorzitter zegt, dat dan het H.B. zich zou moeten bezinnen.

De heer Sanders waarschuwt tegen een Bindend Besluit waar men allerlei moeilijkheden mee krijgen kan en vraagt voorlezing van de eindconclusie der vorige Alg. Verg.

De Voorzitter vraagt den secretaris dit op te zoeken en memoreert coll. Sanders, dat deze zich in de vorige Alg. Verg. bereid verklaarde om voor dit geïncrimineerde deel een redactie te leveren. Op sprekers verzoek is dat uitgesteld tot deze vergadering.

De Heer Salomons leest het bewuste deel van het stenografisch verslag voor.

De Voorzitter verzoekt niet terug te grijpen in de discussie welke ons geleid heeft om als H. B. met een dergelijke redactie te komen. Blijkt in de praktijk, dat niet alle mogelijkheden zijn ondervangen, welnu dan zullen we ook dit t.z.t. onder de oogen zien.

De heer Paesi ziet in dit B. B. een gevaar, dat jonge collega's de Mij. zullen mijden.

De Voorzitter zegt, dat zij er dan maar buiten moeten blijven. De Mij. mag niet in de hand werken dat zitdag houden gedaan wordt bij wijze van „snorren”.

De heer Van Hove weet niet of men mag spreken van „een of meer tandartsen leden van de Mij.”, het is toch niet de bedoeling om „niet-leden” vogelvrij te verklaren.

De Voorzitter voelt voor dit nieuwe gezichtspunt en geeft coll. Bicknese in overweging zijn amendement terug te nemen, hetgeen gebeurt.

De heer Paesi neemt het nog weer op voor jonge collega's, die in het B. B. een schrikbeeld zien.

Mr. Nord Thomson ziet juist hierin een bescherming van de jonge collega's, die zich in een kleine plaats (b.v. Beerten) gevestigd hebben tegen den collega, die van buiten aldaar zitdag wil gaan houden.

De Voorzitter zou thans de discussie willen sluiten en tot stemming over Bindend Besluit II overgaan.

De heer L. Willemse is verrast, dat deze zaak hier thans als B. B. ter tafel komt. Met coll. Sanders was hij van meening, dat er alleen sprake was om de niet beëindigde discussies van de vorige vergadering thans voort te zetten, al geeft hij direct toe, wat in de notulen daaromtrent staat. Door geen enkel motief toen niet en nu niet is hij overtuigd van het nut van dit B. B. Hij ziet niet in, dat iemand, die in een plaats een noodlijdende praktijk heeft, niet elders zitdag mag houden, om in de behoefte van zijn gezin te voorzien; verder zijn hierbij de niet-leden der Mij. bevoorrecht boven de Mij.-leden. Spreker zou 1e. meer redenen voor het B. B. willen hooren, 2e. in welke gevallen dispensatie wordt gegeven.

De Voorzitter weet voor deze vragen geen andere oplossing dan den secretaris voor te doen lezen wat precies is behandeld op de vorige Alg. Verg.

De heer Salomons leest de discussie over het houden van zitdagen voor.

De heer Berman vindt niet dat uit de notulen blijkt, dat men in die vergadering zoo eenstemmig was over het B. B. als hier thans wordt voorgesteld.

De Voorzitter persisteert, dat uit die notulen toch duidelijk blijkt, dat het de taak van het H. B. is geweest, aan deze vergadering een redactie voor deze materie voor te leggen en gaat tot stemming over. Er zijn 24 stemmen tegen; dat beteekent dat er 72 voorstemmers zouden moeten wezen voor aanneming. De presentielijst wijst 90 namen, dus het voorstel inzake B. B. II is verworpen.

Spreker schorst te 11.20 de vergadering en wenscht morgen precies half tien de vergadering voort te zetten ter behandeling van „het beroep van het adspirantlid uit de Afd. Gelderland, daarbij aangevende de modus procedendi, zooals hij deze zich voorstelt.

III. ZITTING VAN ZATERDAG, 8 JULI 1933, DES VOORMIDDAGS TE 9.30 URE.

De Voorzitter heropent de vergadering en stelt aan de orde:

8. *Behandeling van het beroep van een adspirant-lid op de algemeene vergadering naar aanleiding van de bestissing van een der afdeelingen (Art. 2. H. R.).*

De Voorzitter deelt het geval aldus mede:
In een afdeeling geeft een jong collega zich op als lid der Mij. Tegen dit lidmaatschap wordt bezwaar gemaakt door een collega

lid dier afdeeling. Het geval wordt dus behandeld in de afdeeling en de betrokken collega wordt afgewezen. De betrokken collega beroept zich, volgens art. 2 van het H. R., op de Algemeene Vergadering en deelt mede aan het D. B., dat hij van het daarin genoemde recht gebruik wenschte te maken. Het D. B. verzocht den collega in het D. B. te verschijnen, om het geval toe te lichten. De collega is verschenen. Er is met hem gepraat en hem in overweging gegeven, zijn beroep op de Algemeene Vergadering in te trekken en dit rustig te overwegen. Na eenige dagen heeft hij het D. B. medegedeeld, dat hij het beroep wenschte te handhaven.

Toen nu onvermijdelijk was, dat het geval hier moest worden behandeld, heeft het D. B. beide partijen verzocht, schriftelijk een zoo kort mogelijke uiteenzetting te geven van de feiten, zoodat hier in den kortst mogelijken tijd er over geoordeeld zou kunnen worden. De Algem. Vergadering moet nu straks beslissen, of zij, in afwijking van de gevallen beslissing, eventueel aan de betreffende afdeeling zou mededeelen, dat h.i. deze collega wel moet worden aangenomen.

De Voorzitter wil nu den afgewezen collega binnen roepen, opdat die bij de voorlezing van beide stukken aanwezig zij, eventueel inlichtingen kan verstrekken over de feiten, of vragen daarover van de leden kan beantwoorden. Daarna kan de collega de vergadering verlaten, die de zaak verder kan behandelen.

Aldus besloten.

De afgewezen collega wordt binnengeleid, de voorzitter brengt de aanhangige kwestie in bespreking, waaraan door vele leden wordt deelgenomen.

De Voorzitter gaat, nadat de zaak aan alle kanten is overwogen en toegelicht, tot stemming over.

De heeren van Eupen, Blaauw en Verhoeven vormen het stem-bureau.

De stemming geschiedt schriftelijk. De heer Blaauw deelt mede, dat vóór 37, tegen toelating 40 stemmen zijn uitgebracht en 10 blanco. Het beroep van den collega tegen de uitspraak der afdeeling is dus verworpen.

9. Voorstel H. B. tot stichting van een organisatie voor tandheelkundige hulpverschaffing aan den middenstand.

De Voorzitter maakt attent op een fout in het programma. In plaats van „Voorstel van het H. B. enz.” had het moeten luiden „Behandeling van het rapport der betreffende Commissie, zie Bijlage III, en daaronder „Voorstel van het H. B.”

Hij verzoekt bij de discussie zich te beperken tot wat aan de orde is en niet terug te grijpen op het besluit in de vorige vergadering genomen, „dat er een maatregel moet komen,” enz.

De heer Sanders leest het tweede besluit van die vergadering voor: De Algemeene Vergadering, gehoord de discussies, verzoekt het H. B. voorstellen inzake het verschaffen van tandheelkundige hulp aan minder-welgestelden nader uit te werken en voor behandeling in de volgende Algemeene Vergadering voor te bereiden.

De Voorzitter vraagt, wie daarover het woord verlangt.

De heer Brugman oordeelt, dat, wat de Commissie hier gebracht heeft, niet voldoet aan den ruimeren titel, ofschoon de Commissie meent, haar taak volbracht te hebben. Spreker heeft reeds in de H. B. Vergadering zijn bezwaren tegen dit systeem uitvoerig ter tafel gebracht. Dit rapport is meer het propageeren van systematisch-rationeele behandeling tegen een vastgesteld tarief, doch niet de oplossing, die ons voldoende nader brengt tot het middenstands-vraagstuk.

De Voorzitter verklaart, hoe de heer Brugman, H.B.-lid zijnde, plotseling van den anderen kant van de tafel komt spreken. Op de H. B.-vergadering was hij verplicht, van Rotterdam's afwijkende inzichten te doen blijken. Die komen voornamelijk hierop neer, dat zij meenen, dat een drieklassen tarief een betere oplossing zou zijn dan het h. i. gecompliceerde systeem van de Commissie, dat, volgens hen, geen oplossing is van het geheelle Middenstandvraagstuk. Men is overeen gekomen, dat de Rotterdammers zich er wel mede konden vereenigen, wanneer de titel niet meer zou luiden: „De oplossing voor den middenstand”, maar dat het slechts de oplossing was voor het deel, dat er aan zou willen medewerken.

De heeren Brugman en Henry gingen dan in het H. B. ermede accoord. Maar natuurlijk heeft de heer Brugman, die nu een fractie der Maatschappij, vooral in Rotterdam, vertegenwoordigt, het recht, straks zijn inzichten uiteen te zetten. Dit standpunt staat eenigszins naast deze voorstellen, niet er tegenover. Men kan het eene doen en het andere behoeft men niet te laten.

Het komt aan de orde, nadat de merites van het in het rapport neergelegde is besproken.

De heer Van Eupen vraagt zich af, of er niet teveel gecentraliseerd wordt. Hij wil meer plaatselijk, of gewestelijk regelen, omdat er veel verschil in uitvoering tusschen een groote stad en een provinciestad zal zijn.

Een regeling plaatselijk dus, doch volgens algemeene lijnen.

De heer Sanders is (bij goed begrijpen) ook getroffen door het formeele bezwaar, dat de heer Brugman noemt.

De vorige Algemeene Vergadering heeft het H. B. verzocht, voorstellen ter verschaffing van tandheelkundige hulp aan minder welgestelden nader uit te werken en, zonder een enkel woord van verklaring, krijgen we voor ons het eindrapport der Commissie ter voorbereiding eener organisatie, waarbij aan middenstanders gelegenheid wordt geboden, zich systematisch tegen vastgesteld honorarium te doen behandelen.

Daar ontbreekt een schakel, of de Commissie, of haar opdracht, is gewijzigd, waarvan men wel op eenigerlei wijze aan de vergadering bericht had kunnen geven.

Spreker vindt het een een verbetering. Hij informeert naar het begrip, hetwelk de Commissie hecht aan „particuliere patient”. Hij citeert een uitdrukking uit het rapport (laatste alinea) en trekt de conclusie, dat de Commissie als zoodanig opvat, dat iemand behoorlijk in de wachtkamer wordt gelaten, met Mijnheer of Mevrouw aangesproken, enz. terwijl spreker altijd begrepen heeft, dat het de bedoeling was, vooral van hen, die deze fondsen wenschten ter verschaffing van hulp aan middenstand of burgerstand, en die dit propageeren door te zeggen: Ge wordt geheel als particulier behandeld, d.w.z. men kan niet alleen zijn kiezen laten trekken en eenvoudige vullingen en kunstgebitten krijgen, maar ook kronen en gouden vullingen en dergelijke.

Verschillende leden, en spreker ook, hebben in de vorige vergadering betoogd, dat dit laatste niet zal kunnen.

Uit dit twee rapport der Commissie heeft spreker gemeend te begrijpen, dat ook de Commissie tot die meening is gekomen. Hij zou hierover gaarne klaren wijn geschonken zien, daar hierover eensgezindheid dient te bestaan.

De heer Margadant, Voorzitter der Commissie, beantwoordt de sprekers. Hij dankt de heeren Brugman, Henry en Berkenbosch Berends, die hem eenige dagen tevoren inzage gaven van hunne bezwaren.

De heeren in Rotterdam openen een nieuw gezichtspunt en bevelen een nieuwe wijze van werken aan. Het is geen critiek op het rapport en spreker zal het dus buiten bespreking laten.

De heer Brugman zeide, dat, hetgeen voor ons ligt, niet in overeenstemming is met de oorspronkelijk aan de Commissie verleende opdracht, en niet de oplossing van het middenstandsvraagstuk geeft.

Dit laatste pretendeert de Commissie ook niet. De Commissie heeft wel degelijk aan haar opdracht voldaan, op pagina 6 staat

duidelijk, dat die daarin bestaat naar middelen uit te zien, die een eind zouden maken aan de wantoestanden, langzamerhand binnengeslopen op het gebied der middenstandsbehandeling.

Dat is de hoofdzaak. Zij pretendeert alleen, dat zij beloofde een middel aan de hand te doen om daaraan in 't vervolg paal en perk te stellen en een mogelijkheid te openen voor de collega's om de middenstanders te helpen; de middenstanders, die tot nu toe langs allerlei zijwegen door vereenigingen en middenstandsverzekeringsorganisaties zich tot ons wenden om speciale tarieven te bedingen.

Dat is uit, elke overeenkomst met middenstandsorganisaties, van welken aard ook, is in het vervolg buitengesloten. Wil men daaraan meedoen, dan ligt hier een organisatie, waartoe U kunt toetreden.

Tegelijk heeft de Commissie van de gelegenheid gebruik willen maken bij dezen middenstand een kern te vormen van tandheerkundig opgevoede personen, die gaan begrijpen, dat bij geregelde controle groote jaarlijksche rekeningen vermeden kunnen worden, dus een streven van propagandistische strekking, zeker niet in strijd met onze opdracht om aan misstanden een einde te maken.

Wanneer daarnaast de heeren Brugman en Henry zeggen, dat ze nog een andere oplossing hebben, die den middenstand ten goede kan komen, is dit een zaak, die er naast staat en met deze materie wienig te maken heeft.

De heer v. Eupen geeft spreker toe, dat de aangegeven werkwijze te zeer gecentraliseerd is. Uit de practijk zal blijken, hoe groot de toeloop is. Mocht dan decentralisatie noodig blijken, dan is dat een kwestie van uitvoering, niet van principe.

De heer Sanders, in wien spreker nog altijd iemand ziet, die een hevig tegenstander is van de regeling dezer materie en van een tarief, deelt hij mede, dat, vooral door zijn kritiek in de vorige vergadering, besloten is, niet over kronen en brugwerk te spreken in dit verband, doch alleen van de systematisch-rationeële behandeling. Wat niet uitsluit, dat deze menschen zooveel kronen en bruggen kunnen krijgen als noodig is tegen een billijk tarief. Maar daarmede bemoeit de Commissie zich niet.

Inzake „particuliere patiënten” is de eerste opvatting van den heer Sanders de door de Commissie bedoelde. Zij spruit voort uit een te Amsterdam opgedane ervaring, dat bij de thans vigeerende organisatie klachten van patiënten ter oore zijn gekomen, die vonden, dat ze niet als particuliere patiënten behandeld waren, omdat ze op een appart spreekuur waren besteld en in een aparte wachtkamer moesten plaatsnemen, hetgeen in minder goede aarde viel.

De Voorzitter wenscht het debat tot het principe terug te brengen met de volgende opmerkingen:

Het uitgangspunt van deze geschiedenis is geweest, de Amsterdamsche affaire. U zult zich ook herinneren het oorspronkelijk verzet tegen het aansnijden van deze materie. Men zeide: blij eraf, er valt alleen ellende van te beleven, de medici moeten er ook niets van hebben. Ook deze hebben intusschen besloten, wel met den middenstand te overleggen, omdat men het niet langer laten kon.

Het D. B. of H. B. is van de meening uitgegaan, en de vergadering heeft met algemeene stemmen die meening gedeeld, dat wij ons niet langer konden veroorloven, dezen toestand te laten voortduren. En spreker voegde er toen bij, niet langer de verantwoordelijkheid te willen dragen, wanneer niet binnen zeer afzienbaren tijd een oplossing zou worden gevonden.

Wij kunnen regelen zooveel wij willen, doch zullen de jonge tandartsen niet kunnen tegenhouden buiten de Mij. te blijven, als de eene middenstands-organisatie na de andere kans ziet, voor luttele duizenden zooveel jonge tandartsen te krijgen als ze hebben willen.

Deze toestand is gedurende de laatste jaren cardinaal veranderd en verandert dagelijks door nieuwen aanwas. Wij moeten dus naar middelen zoeken, die ons de gelegenheid geven, om niet alleen door fondsen, maar ook door de middenstandsbeweging de jongeren te helpen.

Wij hebben een groot aantal leden onder de jongeren en jongsten, die togetreden zijn, omdat het moet, willen zij contracten met ziekenfondsen sluiten. Daarom zijn we gelukkig in staat een zekere tandheelkundige ethiek, die speciaal de jongste collega's moet beschermen, te hebben en te kunnen handhaven. Wij zullen dit niet kunnen handhaven, als talloozen bedanken lid te worden, omdat wij verbieden deel te nemen aan klinieken, wat voor hen brood beteekent. Wij moeten dus middelen overwegen, om voor de patiënten-groep eenerzijds, voor de collega's anderzijds en voor den tandheelkundigen stand als zoodanig een methode uit te denken, waarbij alle partijen behoorlijk worden geholpen.

Noch de Commissie, noch D. B. of H. B., zien een andere oplossing dan die, neergelegd in het rapport, al beweert niemand, dat dit een ideale trouvaille is, maar op deze manier wordt de mogelijkheid geschapen, het gevaar uit den weg te gaan.

Het drie-klassen-tarief der Rotterdammers doet niets af of toe aan spreker's bezwaren, en er zou een tarievenchaos komen. Spreker waarschuwt tegen het niet aanvaarden van tarieven, wijst op het buitenland, waar de goede werkers zich afscheiden van de sociale tandheelkunde, terwijl alles meegesleept wordt met de lage tarieven. Dezen kant gaan wij ook uit, als we niet nu, nu het nog net kan, een maatregel nemen, om de zaken te dwingen, zooals wij ze noodig achten, dus een verbodsbepaling, en tegelijk een weg aangeven, hoe het gedaan moet worden.

Wij maken zoo geen practijken kapot, krijgen geen onwaardige reclame, integendeel, wij bevorderen de systematisch-rationeele behandeling.

Er is een principe geschapen, waarvan wij moeten vertrouwen, dat het in de toekomst tot iets behoorlijks zal worden.

Daarom ligt *dit* rapport voor U en geen ander.

De heer Brugman kan vrede hebben met het rapport om het groote belang voor den middenstand.

Kon men de andere organisaties, die de tandheelkunde als winst-object willen gebruiken, den kop indrukken, dan zou hij er geheel mede accoord gaan. Doch hij zou nog een breeder groep menschen willen omvatten en deze meer geven, dan het rapport aangeeft.

Hij vraagt naar den financiëelen en moreelen steun voor den collega (bl. 6 Bijlage), want dit rapport werkt niet in de hand, dat er meer patiënten bij de jonge tandartsen komen. Het wordt den patiënten moeilijker gemaakt door de inschrijving. Als de tarieven nu nog te hoog gevonden worden, wordt dan de patiënt toch ingeschreven?

De Voorzitter legt uit, dat de financieele steun niet bestaat in geld, maar in de bescherming tegen afbraak-tarieven, die fnuikend werken voor goede hulp.

Tegen tarieven heeft spreker geen bezwaar, als ze gepaard gaan met contrôle, ook op den welstandsgrens, zooals in de ziekenfondsen. Anders kan men er onder door kruipen en de bonafide collega's zijn de slachtoffers.

De heer Margadant wijst op de bedoeling van de inschrijving der patienten bij den tandarts, zoodat deze over een fixum kan beschikken.

De heer Sanders vindt in de belangrijke wijziging tusschen dit rapport en het vorige, reden om straks voor te stemmen. Voor de beperkte, maar zooveel mogelijk efficiënte hulp, acht hij het mogelijk, een tarief samen te stellen. Hij vraagt, waarom het tarief, dus bepaalde cijfers voor bepaalde diensten, niet in het rapport is opgenomen, daar ze, naar hem bekend is, in de Commissie zijn besproken.

Hij wenscht eenige differentiatie in het tarief en licht zulks toe.

De Voorzitter wenscht, naar aanleiding dezer discussie, de studie-commissie om te zetten in een werk-commissie, en haar te machtigen, zich leden te assumeeren.

De heer Margadant merkt op, dat de Commissie met opzet de cijfers heeft weggelaten, daar die aan het principe niets afdoen. De bedoeling is, afdelingsgewijze met een tarief te komen, gedifferentieerd.

De heer Sanders bepleit de noodzakelijkheid van contrôle en wel het *recht* er toe, ook al wordt er niet systematisch gecontrôle-

leerd. Hij wenscht uitschakeling hierbij van afdeulingsraad of van raad van beroep.

De Voorzitter zegt zulks toe. De Maatschappij heeft het recht van contrôle overal, waar zij het noodig acht, deze uit te oefenen. De wijze waarop, zal nader onder de oogen moeten worden gezien.

De Voorzitter brengt het rapport in stemming, aangevuld met de opmerking, dat het D.B. of de Commissie in overleg met het D.B., de Commissie kunnen aanvullen.

Dit wordt met algemeene stemmen aanvaard.

De Voorzitter complimenteert de Commissie.

De heer Margadant dankt de vergadering, den Voorzitter en speciaal den heer Götzen, die de Commissie materiaal en inlichtingen heeft verschaft.

Te 12.50 wordt de vergadering geschorst tot 2 uur.

IV. ZITTING VAN ZATERDAGMIDDAG 2 UUR.

De Voorzitter heropent de vergadering en stelt aan de orde:

10. *Voorstel van het Hoofdbestuur naar aanleiding van het rapport der commissie ter bestudeering van het tandtechnikersvraagstuk om het volgend bindend besluit te nemen.*

BINDEND BESLUIT III.

Het is den leden der Ned. Mij. tot bevordering der Tandheelkunde niet geoorloofd, tandtechnisch werk te laten vervaardigen door hen, van wie bekend is, dat ze onbevoegd de tandheelkunde uitoefenen.

De Voorzitter drukt zijn leedwezen uit over de afwezigheid van collega Visser, voorzitter der commissie. Zijn taak zal worden overgenomen door het medelid Edel, bijgestaan door den heer Göttlich, secretaris der Commissie.

Het Hoofdbestuur stelt U voor, het rapport te aanvaarden, doch meent, dat het wenschelijk is, het Bindend Besluit eraan toe te voegen.

De heer Berman informeert naar het resultaat van Conclusie I, wanneer in een plaats geen lid van de Vereeniging v. laboratoriumhoudende technici aanwezig is.

In Conclusie II ziet hij een geweldigen steun voor de technici zonder tegenpraestatie hunnerzijds.

De Voorzitter zegt, dat er getracht kan worden elk bonafide laboratorium tot aansluiting te bewegen. Misdraagt dit zich ten opzichte van den eenmaal bestaanden toestand, dan is het de plicht van het lid een ander laboratorium te kiezen.

Betreffende Conclusie II steunen wij de laboratoriumhouders in ons belang. Zij kunnen niet met bepalingen komen zonder overleg met ons. Wij hebben belang bij een minimum tarief, waaronder hun werk niet goed kan zijn.

De heer Berman heeft bezwaar tegen het collectieve contract, niet tegen het tarief. Een laboratorium, dat niet goed werkt, krijgt men betrekkelijk moeilijk uit het verband.

De Voorzitter zegt, dat men een ander laboratorium kan nemen; in geval de minimum eischen niet bereikt worden, kan men dreigen met een publicatie er tegen in het T. v. T. Doch dit is de uitwerking der principes. U krijgt het collectieve contract onder de oogen.

De heer Loeb informeert naar de loontrekkende technici.

De leiders zijn lid der Vereeniging en verklaren, dat zij niet op patienten werken, maar hun ondergeschikten?

De Voorzitter. De loontrekkende technici zullen wij eveneens in onze onderhandelingen betrekken, nu er weer een organisatie is. Zij moeten eveneens een contract hebben. Daarin moet komen vast te staan, dat geen technicus in dienst wordt gehouden noch bij tandarts, noch bij laboratorium, als hij onbevoegd de tandheekunde uitoefent.

Op een vraag van den heer Loeb naar de beteekenis van Conclusie 3, dat de leden der Mij. zich verbinden tot 30 September 1935 geen nieuwe leerlingen op te nemen voor opleiding tot tandtechnicus zonder voorkennis en toestemming van het D. B., zegt de Voorzitter, dat hier de eigen werkplaats bedoeld is.

In de Ver. v. Lab. Techn. is op verzoek der loontrekkende technici besloten, om de leerlingenkweek stop te zetten, omdat er veel te veel kwamen. Er kunnen slechts een bepaald aantal werk vinden. Het teveel zou er al gauw toe komen, op grond van noodzaak, de tandheekunde onbevoegd uit te oefenen, om op deze wijze een stuk brood te verdienen. Om dit te voorkomen moeten wij den leerlingenkweek regelen. Zóó is de Commissie tot het verbod gekomen.

Het H. B. vond het echter denkbaar, dat een collega ergens in een uithoek zit en geen hulp kan krijgen. Dan moet het D. B. kunnen toestaan, wat anders verboden is.

De heer Loeb informeert naar de bevoegde tandtechnici.

De Voorzitter: Er is indertijd besloten, op voorstel van de

codificatie-commissie, niet tegen hen op te treden. Zij hebben van de Regeering zekere bevoegdheden gekregen. Het is „fair play” tegen hen geen bindend besluit te nemen.

Los daarvan is het een H. B. voorstel, en niet van de Commissie, dat het niet langer toelaatbaar is, dat wij de onbevoegde uitoefening steunen door onbevoegd werkenden tandtechnisch werk te laten verrichten. Een lid, dat zulks nog doet, saboteert het werk der Maatschappij, die tegen de onbevoegden opkomt. Het B. B. moet U dus los zien van het rapport, dat de contracten regelt.

De heer Eibrink Jansen wil een lans breken voor de loontrekkende technici, die in de avonduren een klein laboratorium exploiteeren. Door conclusie I wordt hen dit onmogelijk gemaakt:

De Voorzitter zegt, dat dit niet noodig is, als zij maar niet onder het contract-tarief gaan. Er zijn nog meer gevallen denkbaar, die moeilijkheden opleveren. Daarvoor is wel een oplossing te vinden indien de 3 groepen:

tandartsen,
laboratoriumhoudende technici, en
loontrekkende technici

samen eerlijk overleggen.

De heer Sanders voelt het bezwaar van den heer Berman, dat in conclusie I de laboratoriumhoudende technici aan de winnende hand zijn, toch vrij sterk.

Als spreker conclusie II ziet, kan hij niet inzien, waarom speciaal het minimum tarief moet worden geregeld in een overeenkomst en niet ook het maximum tarief.

Wij geven een monopolie aan een vereeniging, op welke wij absoluut zijn aangewezen. Hij zou daarom willen voorstellen hier te lezen: „Waarin o.a. worden geregeld de tariefgrenzen, binnen dewelke tandheilkundige opdrachten door deze laboratoria worden uitgevoerd.”

De Voorzitter gevoelt er veel voor, hij gelooft niet, dat er bezwaar tegen is.

De heer Göttlich heeft geen bezwaar de redactie over te nemen, doch vindt deze niet noodzakelijk, omdat alles in overleg wordt geregeld.

De heer Sanders wijst erop, dat wij hierin staan als vakvereeniging tegenover, of naast, vakvereeniging. In het belang van alle partijen moet alles zoo goed mogelijk worden geregeld.

Overeenkomsten, eenmaal geredigeerd en geteekend, worden moeilijk weer veranderd. Om elke mogelijkheid van onaangename con-

flicten buiten te sluiten, handhaaft spreker zijn redactie. Men is dan niet meer afhankelijk van den goeden wil van de Laboratoriumhoudende technici.

De Voorzitter onderschrijft dat betoog ten volle.

De heer Edel gaat ook accoord, hij wijst op de moeilijkheid tot een maximum tarief te geraken.

De heer Sanders had oorspronkelijk willen voorstellen: „waarin o.m. wordt geregeld het tarief tegen hetwelk”.

De Voorzitter stelt voor te spreken van „de tarieven”.

De vergadering gaat hiermede accoord.

De Voorzitter deelt mede, dat de heer Loeb een andere redactie heeft voorgesteld van het Bindend Besluit, n.l.:

Het is den Leden van de Maatschappij alleen geoorloofd tandtechnisch werk te laten vervaardigen door de leden van de Vereeniging van Laboratorium houdende Technici of leden van de Ver. van loontrekkende Technici.”

Spreker geeft de voorkeur aan de door hem voorgelezen oorspronkelijke redactie. De jurid. adviseur geeft in overweging te lezen: „door hen, die onbevoegd tandheelkunde uitoefenen.”

De heer Hoeksema herinnert er aan, dat de Noordelijke afdeling reeds 8 à 9 jaren geleden een dergelijk voorstel heeft ingediend. Het is toen voor de Noordelijke afdeling bindend verklaard. Hij verheugt zich in den vooruitgang bij de Maatschappij.

De heer Verhoeven kan zich er niet mede vereenigen, dat de leden toestemming moeten hebben voor het aannemen van leerlingen.

De heer Sanders meent, dat die bepaling van conclusie 3 eerst in werking moet treden, wanneer ook aan de andere uitvoering is gegeven.

De Voorzitter voelt veel hiervoor.

De heer Edel stelt de bezwaren van den onbeperkten leerlingenkweek nogmaals in het licht. Hij wil niet lang wachten met het in werking stellen van deze bepaling.

De Voorzitter voelt ook hiervoor. Spreker ziet het zoo, dat het afdoende geregeld kan worden op de Algemeene Vergadering, als het contract wordt voorgelegd.

Tot dat oogenblik kunnen wij dan het „zonder voorkennis en toestemming van het D. B.” veranderen in „zonder voorkennis van het D. B.”.

In het contract komt dan als een der bepalingen, dat „niet zonder voorkennis en toestemming” dit voortaan kan geschieden. Voorgesteld wordt dus:

„De Leden der Maatschappij verbinden zich tot 30 September 1935 geen nieuwe leerlingen voor opleiding tot tandtechnicus in hun eigen werkplaats op te nemen zonder voorkennis van het D. B.”.

Het rapport met de voorgestelde wijziging in conclusie 2 („de tarieven tegen welke”) en 3 (als hierboven), wordt met algemeene stemmen aangenomen.

De Voorzitter brengt het Bindend Besluit in stemming. „Het is den Leden van de Nederl. Mij. tot bevordering der Tandheekunde niet geoorloofd, tandtechnisch werk te laten vervaardigen door hen, die onbevoegd de tandheekunde uitoefenen.”

Dit wordt met algemeene stemmen aangenomen.

De heer Göttlich dankt de vergadering voor het vertrouwen in de Commissie en verzoekt om verdere medewerking der leden bij volgende enquêtes.

De Voorzitter brengt dank aan de Commissie. Den door ziekte afwezigen voorzitter zal de dank schriftelijk bereiken door den H. B.-Secretaris.

Spreker kan tot zijn genoegen mededeelen, dat twee vrijwilligers, de heeren De Beer en Berkenbosch Berends zich aangemeld hebben voor het trekken van een verslag uit de Stenografische Notulen van deze vergadering voor het T. v. T. (applaus).

Spreker zegt verder den stenograaf, den heer A. Bruske, die heden voor de 25ste maal voor ons een Mij.vergadering verslaat, dank onder applaus der vergadering.

13. Rondvraag.

De heer Hoeksema vraagt, wat er op het oogenblik gebeurt met de menschen, die steeds door gaan de tandheekunde onbevoegd uit te oefenen, en naar de resultaten van de mededeelingen der leden aan den Secretaris.

De Voorzitter zegt, dat het gebleken is, dat de onbevoegde uitoefening even welig tiert als ooit. Met den Hoofdinspecteur v. d. Volksgezondheid is hierover door den secretaris een onderhoud gevoerd, waarin eerstgenoemde de meest volledige medewerking heeft toegezegd.

Er wordt, ondanks die toezegging, van resultaten weinig gemerkt. Daarom hebben wij ons zeer kort geleden weer tot hem gewend met de vraag, wat de oorzaak is dat ondanks alles er geen einde aan dit euvel komt.

Komt daarop geen bevredigend antwoord, dan noemt spreker andere maatregelen, die wij nemen zullen, zoodat het D. B. deze zaak allerm minst laat rusten.

De heer Salomons onderstreept de woorden van den voorzitter en verzoekt om in gevallen van onbevoegde uitoefening hem zoo volledig mogelijke gegevens te verschaffen.

Op een vraag van den heer Hoeksema antwoordt de voorzitter nog, dat voorloopig alles centraal behandeld zal blijven. Men endoseere alles aan het H. B. totdat blijkt, dat dit niet vol te houden is.

De heer Schutte Jr. vraagt, of het geen overweging verdient, te trachten, althans wat de stemmingen betreft, overeenkomstige bepalingen in alle afdeulings-reglementen te maken.

De Voorzitter acht het een misstand, dat ballotage in onze Maatschappij in verschillende afdeelingen verschillend is geregeld. Het H. B. zal hieraan zijn aandacht schenken en op een volgende Algemeene Vergadering met een voorstel komen.

De heer Schutte Sr. wil onder de aandacht van het H. B. brengen de mogelijkheden van een maatschappij-incassobureau, waarvoor hij gaarne dubbele contributie zou willen betalen.

In Engeland heeft men zoo iets in de Medical Defence Union.

De Voorzitter deelt mede, dat dit punt al op de agenda staat voor ernstige overweging.

De heer van Andel vraagt naar de bibliotheek, die binnenkort door de motten zal zijn opgegeten. Hij wil spoed betracht zien.

Verder dringt hij erop aan, dat het H. B. zal overwegen de wintervergadering niet op Zondag, maar op een weekdag te houden.

De Voorzitter zegt overweging toe.

Ook den heer De Beer, die naar de bibliotheek vraagt, zegt hij een spoedig onderzoek toe.

De heer Berman vraagt naar zijn brief inzake contributieverhoging.

De Voorzitter laat dien brief voorlezen. Hij zegt daarna, dat ook zonder dien brief, die op de eerste H. B.-vergadering, omdat hij daaraan gericht was, zou behandeld zijn, de financieele opzet en organisatie onzer Maatschappij bekeken hadden zullen worden.

De heer Kayser brengt den Voorzitter hulde en dank voor het vele, in het belang der Maatschappij gedaan (langdurig, krachtig applaus).

De Voorzitter dankt en stelt des heeren Kayser's trouw vergaderingsbezoek ten voorbeeld (herhaling van het applaus).

De heer Niks stelt een vraag naar de relaties met de Maatschappij voor Geneeskunst en Pharmacie in zake de ziekenfondsregeling.

De Voorzitter deelt mede, dat het D. B. onzer Maatschappij met het D. B. der Mij. v. Geneeskunst een onderhoud heeft gehad, waarbij beide besturen samenwerking nuttig, noodig en gewenscht vonden. Dit is in de daad omgezet door contact der Huisartsen-Commissie der medici met onze C. Z. C. Regelingen kunnen plaatselijk niet meer getroffen worden zonder centrale goedkeuring.

12. Plaatsbepaling der volgende jaarvergadering.

De Voorzitter stelt Utrecht voor.

De heer De Beer noemt Amsterdam.

De Voorzitter belooft overweging.

Hij bedankt de regelingscommissie; speciaal de H.H. Paerl, Elema, Berman, voor het onthaal en de voortreffelijke organisatie.

De heer Paerl dankt den Voorzitter namens de regelingscommissie.

14. Sluiting.

De Voorzitter sluit de vergadering met dank aan de leden voor hunne aanwezigheid.

De Redactie Commissie:

BERTHOLD H. DE BEER,
J. J. BERKENBOSCH BERENDS,
J. A. SALOMONS.

MEDEDEELING AAN DE LEDEN

Candidaten voor het lidmaatschap.

Overeenkomstig voorschrift van art. 2, Nieuw Huish. Reglement volgen hier de namen van aspirant-leden. Voor eventuele bezwaren raadplege men gemeld artikel.

A. J. G. Hop, Santpoorterplein 19, Haarlem. (Afd. Noord-Holland).

J. M. van de Velde, Zevenbergen. (Afd. N. Brabant—Zeeland).

Jac. de Roock, Noordwijk aan Zee. (Afd. Den Haag en O.).

J. Catsman, Schiedam. (Afd. Rotterdam en O.).

S. Steggerda, Hilversum. (Afd. Utrecht).

EENIGE GEGEVENS EN WENKEN:

1. Het algemeen secretariaat der Maatschappij is gevestigd Anton Mauvelaan 9, Bussum, telef. 3225.

2. Voor assistentie, waarneming of overname van praktijk zich uitsluitend te wenden tot het Bemiddelingsbureau. Leidster: Mej. Chr. Dullemond, Heerenstraat 46, Utrecht.

3. De Redactie van het Tandheelkundig Jaarboekje is gevestigd Anton Mauvelaan 9, Bussum.

4. Het Incasso-bureau van de Maatschappij staat onder leiding van Mr. G. H. E. Nord Thomson, Turfmarkt 8, Leiden.

5. De penningmeester van het Steunfonds der Mij. is Jan Visser, de Lairessestraat 55, Amsterdam. Gelden te remitteren aan de Amsterdamsche Bank, rekening Jan Visser letter S.

6. Aanvragen voor de ongevallen- en ziekteverzekeringsspolis op de speciale Maatschappij-voorwaarden, te richten aan de directie der verzekeringsbank: de Nieuwe Eerste Nederlandsche, Prinsessegracht 13, den Haag.

7. Den leden der Mij. wordt dringend verzocht geen persoonlijke besprekingen met een ziekenfonds te voeren, alvorens vooraf inlichtingen te hebben ingewonnen bij de betreffende afdelings-ziekenfonds commissie. — Dit voorkomt latere moeilijkheden!

8. Het secretariaat der Centrale Ziekenfondscommissie is gevestigd bij W. van Eupen, van Bijleveldsingel 1, Nijmegen.
